

SURİYE'YE DİKKAT

Be. Yalım **ERALP**, E. Korg. Şadi **ERGÜVENÇ**, Be. Sönmez **KÖKSAL**, Be. Ümit **PAMİR**

ve

Prof. Dr. Mensur **AKGÜN**, Yrd. Doç. Dr. Sylvia **TİRYAKİ**

Türkiye'nin dış politikasındaki yeni paradigmayı ve yeni zorlukları analiz eden bu rapor, GPoT Merkezi Yüksek Danışma Kurulu üyeleri Be. Yalım Eralp, E. Korg. Şadi Ergüvenç, Be. Sönmez Köksal ve Be. Ümit Pamir ile GPoT Merkezi Direktörü Prof. Dr. Mensur Akgün ve Direktör Yardımcısı Yrd. Doç. Dr. Sylvia Tiryaki'nin katılımıyla düzenlenen bir yuvarlak masa toplantısında yapılan tartışmalar temelinde kaleme alınmıştır. Bölgesel ve uluslararası gelişmelerin Türkiye'nin dış politikasında bulduğu karşılığa dair görüşlerin paylaşıldığı bu yuvarlak masa toplantısında katılımcılar, ortak bir tespit ve öneri belgesi olan bu rapor üzerinde uzlaşmıştır. Projeye sağladığı finansal katkıdan dolayı *Friedrich Naumann Vakfı – Türkiye Temsilciliği*'ne teşekkür ederiz.

December 2013 | GPoT PB no. 37

ABSTRACT The current state of the Middle East region requires to be prudent and cautious. Shifting alliances with different parties depending on the subject at hand is becoming a new trend of the region's international politics. Among all of these perturbations, Syrian civil war brought a new level of challenge to Turkey's foreign policy. Since the beginning of the unrest, Turkey's stance against Bashar al-Assad's regime has become more rigid. However in such delicate times, Turkey should not be party of problem but of the solution. Rather than ideological priorities, global and the regional realities should prevail. In every step of policy making, Turkey's liabilities to its partners and their interests should be duly taken into consideration. It is ever more imperative to seek for an exit strategy especially in this constant state of flux. As a conclusion, it is difficult to anticipate the reverberations of the Syrian situation on the region as a whole. Therefore Turkey should contemplate a future Syria with or without Bashar al-Assad.

Temel Tespitler

Dünya siyaseti hemen her zaman olduğu gibi büyük bir devinim içinde. Tüm dengeler sürekli değişiyor, bilindik tüm parametreler yeniden tanımlanıyor. Bir yanda büyük devletler arasındaki ilişkiler kestirilmesi güç değişimler geçirirken, diğer yandan geniş anlamıyla Ortadoğu yeni sismik dalgalarla sarsılıyor.

Filistin sorunu gibi pozisyon alması görece kolay sorunlara yeni, dolayısıyla da siyasi açıdan pozisyon alınması zor sorunlar ekleniyor. Ortadoğu'nun yanı sıra Balkanlarda ve Kafkaslarda da istikrarsızlık odakları mevcut. Üç kıtanın bulunduğu bir bölgede jeopolitiğin, medeniyetlerin, gelişmişliğin ve demokrasinin fay hattında yer alan Türkiye, küresel ve bölgesel dalgalanmalardan kaçınılmaz bir şekilde ciddi boyutlarda etkileniyor.

Özellikle sorunlara göre tarafları değişen ittifakların sık sık görüldüğü Ortadoğu'da geleceği öngörmek hayli zorlaşmakta ve bu koşutta Türkiye'nin izleyeceği tutum ve oynayacağı rol hayati önem kazanmaktadır. Türkiye'nin olayları etkileyebilme potansiyeline, başka bir deyişle yumuşak gücü dahil diğer tüm güç unsurlarını kapsayacak güce olan ihtiyacı büyümektedir.

Arap Baharı metaforuyla anılan büyük değişim dalgası ise Ortadoğu'da bilinen tüm parametrelerin değişmesine, bölgenin istikrarsızlaşmasına yol açmıştır. Özellikle Suriye'deki gelişmeler, Mısır'da yaşananlar Türkiye'yi etkilemeye ama aynı zamanda Türkiye'nin belirleyeceği politikalarından etkilenmeye açıktır. Suriye sorununun kısa sürede çözümlenmesi mümkün

görünmemektedir. Önümüzdeki yıllarda Körfez ülkelerinin de ciddi rejim sorunlarıyla karşılaşması olasıdır.

İçinde bulunduğumuz aşamada yapılması gereken Türkiye'nin gündelik uygulamada karşı karşıya kaldığı zorluklara, açmazlara ve olumsuzluklara bakarak bunların ne ölçüde izlenen politikadan kaynaklandığını araştırmak ve politikanın olası uyarlanma ihtiyaçlarını ortaya çıkarmaktır. Elinizdeki rapor böyle bir çabanın ürünüdür.

Türkiye'nin Duruşu

Suriye'de halk hareketi başladığında Türkiye Esad'a halkın haklı isteklerine olumlu yaklaşmasını tavsiye etmiş, olayları bastırmak için silaha başvurulduktan sonra Suriye politikası Esad'ın gitmesi üzerine kurgulanmıştır. Esad'ın gitmesini kolaylaştırmak ve yeni Suriye'yi şekillendirmek için çok taraflı bir yaklaşımla iktidar alternatifi oluşturacak bir muhalefeti örgütleme çabasına girilmiştir. Ancak her iki konuda da hesap hatası yapıldığı kısa zamanda anlaşılmiştir.

İçinde bulunduğumuz aşamada yapılması gereken Türkiye'nin gündelik uygulamada karşı karşıya kaldığı zorluklara, açmazlara ve olumsuzluklara bakarak bunların ne ölçüde izlenen politikadan kaynaklandığını araştırmak ve politikanın olası uyarlanma ihtiyaçlarını ortaya çıkarmaktır.

Esad'ın kolayca gitmeyeceği, hatırı sayılır bir halk desteğine sahip olduğu ve bir iç savaşı göze alabileceği, Esad'ın gitmesiyle de sorunun çözülmüş olamayacağı anlaşılmiştir. Suriye'de çatışmalar kısa zamanda tırmanmış, tarafları "Esadsız" bir çözümde

buluşturma yolu tıkanmış görünmektedir. Bu arada Suriye sorununa farklı yaklaşımlar nedeniyle uluslararası toplum da ortak bir çözüm arayışında şimdiye kadar başarılı olamamıştır.

Bugün gelinen noktada Suriye'de iç savaş hız kesmeden devam etmektedir. Oluşan otorite boşluğunda radikal dinci terör örgütleri bölgeye sızmış, Suriye'nin etnik ve dini yelpazesinde cepheleşme oluşmuş, muhalefeti kendi aralarında uzlaştırmak zorlaşmıştır.

Çatışmalarda kimyasal silahlar kullanılması üzerine ABD'nin isteksiz de olsa askeri müdahaleye hazırlanması üzerine hareketlenen uluslararası toplum Esad'ın kimyasal silahları denetime açarak yok edilmelerini kabul etmesiyle rahatlamış, Esad bu tutumuyla kendisini çözümün güçlü bir unsuru olarak öne çıkartmıştır.

Muhalefet içerisindeki aşırı ve militan odakların varlığının yarattığı endişe "Esad"ın da içinde yer alacağı bir geçiş dönemini daha cazip kılmakta; Rusya Federasyonu ve İran'ın Esad'a arka çıkıyor olmaları bu yaklaşımı daha olası kılmaktadır. Suriye'den kaçanların sayısı arttıkça Suriyeli mülteciler Türkiye ve bölge için öncelikli bir tehdit haline gelmektedir.

Sorun artık Esad'ın gitmesi meselesi olmaktan çıkmışa benzemektedir. Çatışmaların sonlandırılması sorununun çözümünün ön koşulu olmakla birlikte bu çözümün anahtarı olmaya yeterli görünmemektedir. Suriye halkının tümünün beklentilerine karşılık verebilecek, kabul edilir ve kalıcı bir yönetişimin sağlanması tek başına bile aşılması zor bir meydan okuma iken sorun artık Suriye ile sınırlanamayacak bölgesel bir nitelik kazanmıştır.

Günümüzde en geniş anlamıyla Ortadoğu'nun Müslüman toplulukları kendi aralarında değişik eksenlerde adeta medeniyetler çatışmasına tutuşmuş gibi

El Kaide ve Taliban gibi örgütlerin başkaldırısı sadece Batı-Gayri Müslim dünyaya değil aynı zamanda Batı güdümünde olduğunu düşündükleri Müslüman ülkelerin siyasi düzenine de karşıdır.

bir görüntü sergilemektedir. Dini referans konusunda değişik yorumlara sahip olan bu kutuplar homojen bir yapıda olmadıkları gibi, kendi aralarında da rekabet içinde veya etnik yapı, mezhep ve rejim

farklılığı, dış etken gibi farklı çekim güçleri etrafında ayrıca odaklanmış durumdadır.

El Kaide ve Taliban gibi örgütlerin başkaldırısı sadece Batı-Gayri Müslim dünyaya değil aynı zamanda Batı güdümünde

olduğunu düşündükleri Müslüman ülkelerin siyasi düzenine de karşıdır.

Türkiye'nin Açmazları

Görebildiğimiz kadarıyla Türkiye Suriye ile komşuluğu nedeniyle durumdan en çok etkilenen bir ülke olarak Suriye'nin bir an önce barış, huzur ve istikrara dönmesini istemektedir. Durum normale döndüğünde ise yeniden dostluk ilişkileri kurabileceği bir düzenin oluşması için elinden gelen çabayı esirgememesi doğaldır. Ne var ki, giderek zorlaşan koşullarda Türkiye Sünni yanlısı olduğu kadar dış müdahale teşvikçisi bir görüntü vermiştir.

Mısır'a karşı izlediği tutumla birlikte düşünüldüğünde Türkiye bölgedeki demokratikleşme coşkusunun gölgesinde "Müslüman Kardeşler" çizgisinde bir hareketin mimarı olarak algılanır olmuştur. "Rabia" AKP'nin de simgesi haline gelmiştir. İsrail ile ilişkilerin düzelmesi gündemde olmadığı gibi çeşitli konularda zıtlık devam etmektedir.

Çin ile yakınlaşma ve Şangay İşbirliği Örgütü üyeliği arzusu da söz konusu olduğunda Türkiye Batı'ya artık güvenmeyen, mevcut uluslararası düzeni sorgu-

layan ve insani değerleri öne çıkarıp “mazlumun yanında” iddiasında bir ülke konumuna girmiştir. Farklı konulara göre üyeleri değişen ittifakların yaygınlaştığı bir çağda “ilkeli yalnızlık” politikasının reel politika ile sık sık çelişkiye düşmesi kaçınılmazdır.

Türkiye bölgesel ve siyasi eksenlerde cephesini duraksamaya yer bırakmayacak şekilde belirlemediği sürece “ilkeli yalnızlık” süreklilik kazanacak ve hiç bir getiri sağlayamayacaktır. Bu karmaşada batılı ortakların Türkiye'ye karşı kuşkulu ve ötekileştirici yaklaşımlarının etkisi olduğu da yadsınamaz.

Türkiye'nin bu görüntüsü ile ABD ve AB'yi de Türkiye karşısında ikileme sürüklediği açıktır. Bu durum Türkiye için eğer bilinçli bir stratejik tercih ise , açık bir öngörünün yokluğunda bunun Türkiye içinde ve dışında karmaşa yaratmaya neden olacağı muhakkaktır.

Türkiye Suriye rejimi ile diyalogdan yoksundur. Bu durum Suriye yönetimiyle ilişkiyi zamansız kesmiş olmaktan kaynaklanmaktadır. Esad rejimini ötekileştirmekle ve sadece “haklı demokratik talepleri olanların arkasında” olduğu savıyla Türkiye tarafsızlığını yitirmiş, bütün tarafları kapsayıcı arayışlara kapıyı kapatmış; sadece Esad ve onu destekleyen hatırı sayılır bir kitleyi değil, Rusya Federasyonu, İran ve Hizbullah gibi güçleri Suriye konusunda karşısına almıştır. Esad'ın kısa zamanda düşeceği varsayımı geçerli olmayınca ve artık Esadsız bir çözüm olasılığı azaldıkça Türkiye'nin yeni Suriye'nin şekillenmesinde etkinlik şansı da azalmıştır.

Pratik alanda en ciddi sorunlar Türkiye'ye kaçan 600 binden fazla Suriyeli ile Suriye'deki iç savaş ortamında yeşeren ve Türkiye'ye de bulaşma eğilimi olan terörizm tehdididir. Gelenlerin önemli bir kısmının kaydının bile yapılmamış olması bu tehdidi çok daha tehlikeli kılmaktadır.

Türkiye Suriye'deki muhalif güçlere oynamakla tarafsızlığını yitirdiği gibi bunlar üzerinde toparlayıcı olamamış, beklentilerinin aksine bir etkinlik gösterememiş, oluşan karmaşa ortamında El Kaide'nin bölgeye sızmasına, PYD gibi örgütlerin gelişmesine engel olamamıştır.

Pratik alanda en ciddi sorunlar Türkiye'ye kaçan 600 binden fazla Suriyeli ile Suriye'deki iç savaş ortamında yeşeren ve Türkiye'ye de bulaşma eğilimi olan terörizm tehdididir. Gelenlerin önemli bir kısmının kaydının bile yapılmamış olması bu tehdidi çok daha tehlikeli kılmaktadır.

Kuzey Suriye'ye terörist grupların hâkim olacağı endişesi Suriye'de kısa sürede ve Esadlı bir çözüm bulunmasını uluslararası toplumun ortak tercihi haline getirmiş görünmektedir. Çatışmaların sürüp gitmesi halinde Suriye'de aşırı gruplara karşı mücadelenin ağırlığını Türkiye taşımak zorunda kalacaktır. Esad'ın er geç gideceği göz önünde tutularak bu açmazdan kurtulmak gerekmektedir

Türkiye'nin ikilemleri kuşkusuz coğrafi konumundan, demokrat, çoğunluğu Müslüman, komşuluk ve ortaklık ilişkilerinin kısılcacında, çifte standartlar ve tarihi kuşkuları ile algılanan bir ülke olmaktan kaynaklanmaktadır.

Bu durumda Türkiye'nin daha bağımsız ve çok taraflı politikalar üretmesi doğal karşılanmalıdır. Yine de Türkiye, sorunlu bölgeler arasında kalan konumuyla merkez bir ülke olarak esnek ve özel politikalar üretirken AB perspektifini göz ardı etmemeye herhalde özen göstermelidir.

Öneriler

1. Türkiye Suriye politikasını geniş ölçekte tasarlanan bir vizyon çerçevesinde oluşturmalıdır. Böyle bir öngörü "ideolojik" değil bölge ve küresel gerçekleri dikkate alan çıkarlar ve jeopolitik bir temel üzerinde tasarlanmalıdır.

2. Türkiye'nin ilgisini sorunlara değil çözümlere yöneltmesi gerekmektedir. Suriye üzerinde varılabilecek uluslararası bir mutabakatın ertesinde de sorunun uzunca bir süre devam edeceği göz önünde bulundurulmalıdır. Bu süreç kolay olmayacak, oldukça sancılı geçecektir. Türkiye'nin bu uzun geçiş dönemine ve sürecin şekillendirilmesine elinden geldiğince katkıda bulunmaya hazırlıklı olmalıdır.

3. Türkiye'nin, geçmişte yaptığı hatalardan da ders çıkararak, bu akışkan ve kaygan zeminde geri dönüşü olmayan yükümlülükler altına girmemesi, daha dikkatli ve hesaplı adımlar atması uygun olacaktır. Türkiye'nin bölgesel sorunlara bakışı kendi iç politik tartışmaları ya da sorunları ekseninde olmamalıdır.

4. Türkiye, iç savaş sonrasında nasıl bir Suriye'nin ortaya çıkacağını ve bunun bölgesel izdüşümlerini hesaba katan öngörülü bir politika izlemelidir.

5. İzlenecek politikalarda Türkiye'nin mensup olduğu ortaklıklara karşı yükümlülükleri göz ardı edilmemelidir. Türkiye, Transatlantik ortaklarına rağmen değil, bu ortaklarıyla birlikte hareket etmelidir.

6. Çıkış noktasında mezhepsel, dinsel veya etnik faktörler bulunan bir dış politika perspektifinin günümüz dünyasında geçerli olmadığı düşünülmektedir. Türkiye, dış politikasına mezhepçi bir görüntü vermemeli ve olaylara kendi iç perspektifinden bakmamalıdır. Ayrıca kamu diploma-

sisine her zamankinden daha fazla önem vermeli, ne yaptığını ve ne yapmaya çalıştığını dünyaya daha iyi anlatmalıdır.

7. Suriye'de yaşanan iç savaş, farklı fraksiyonların savaşı olduğu kadar araçlarla sürdürülen bir vekalet savaşıdır. Türkiye bu gerçeği dikkate almalı ve vekalet verenlerin tutumlarını gözetmelidir.

8. Türkiye'nin bölgesindeki demokratikleşme sürecine destek vermesi kaçınılmaz bir sorumluluktur. Ama bunu, çıkarlarını ve ilkelerini dengeleyerek yapmak durumundadır. Türkiye'nin menfaati, istikrarlı, kendisine dost ve aynı zamanda demokratik değerleri benimsemiş bir Suriye'nin şekillenmesindedir.

9. Türkiye, Suriye'ye yönelik geliştirdiği politikalarda ülkesine gelen Suriyelilerin ülkelerine dönmesini de gözetmelidir. Türkiye'nin bu konuda bir çıkış stratejisi geliştirmesi politikalarının sürdürülebilirliğini sağlayacaktır. Suriye'de Nasuri, Sünni ve Kürtlerden oluşan bir yapının kurulması bu Suriyelilerin dönüşünü teşvik edecektir. Evveleminde, Irak'ta olanın tersine Suriye devlet yapısının çökmemesi öncelikli bir husustur.

10. Suriye'ye barış gelse ve yeni bir düzen kurulsa dahi ülke içi nüfus değişiminin söz konusu olduğu ve bu değişim sürecinin – muhtemel devlet yapısı üzerinde – ciddi etkiler yaratacağı göz önünde bulundurulmalıdır. Bu çerçevede – özellikle bu yapının federatif düzende olması halinde - barışın sağlanması kadar sürdürülmesi de büyük önem taşımaktadır. Bir barış gücünün kurulmasının barış ve istikrarın korunması açısından yararlı olabileceği düşünülmektedir.

11. Kendi iç barışını sağlamış bir Türkiye'nin bölgedeki etkisi de artacaktır. Başka bir deyişle, Türkiye'nin bölgesinde etkin ve saygın bir dış politika izleyebilmesi

için iç barış ve refahını koruyabilen bir ülke olması gerekmektedir. Bu anlamda iç barış sürecine engel olabilecek her türlü adımdan kaçınmak şarttır. Burada dikkat edilmesi gereken nokta Suriye'deki çözüme verilen desteğin, Kürt sorununun çözümüne olabilecek etkisidir.

12. Yeniden yapılanan bölgede demokratik süreçlerin desteklenmesi kadar demokratik kurumsallaşmanın desteklenmesinin de önemli olduğu görülmelidir. Türkiye demokrasiyi ve insan haklarını koruyan bölgesel mekanizmaların kurulmasını stratejik öncelikleri arasına almalıdır. Böylece demokrasinin desteklenmesi adına bölgedeki bazı kişi ve partilerin desteklenmesi yerine kurum ve kuralların desteklenmesi, bölgenin daha köklü bir değişim geçirmesini mümkün kılacaktır.

Burada ifade edilen görüşler ve varılan sonuçlar yazarlara aittir ve GPoT Merkezi veya İstanbul Kültür Üniversitesi'nin görüşlerini yansıtmayabilir.

Raporun hazırlanmasına sundukları katkıdan dolayı GPoT Merkezi Proje Yöneticileri Duygu Alpan ve Mehmet Akgöz'e teşekkür ederiz.

YALIM ERALP

Ambassador Yalım Eralp (retired) is a faculty member in the Department of International Relations of Istanbul Kültür University, and a diplomatic commentator at CNN TÜRK. In 1962 he received his bachelor's degree from the Faculty of Political Sciences at Ankara University. His career at the Ministry of Foreign Affairs spanned from 1962 to 2000, during which time he worked in New York, Brussels, Washington, D.C., Rome, and India, where he served as ambassador. He has also served as Advisor to Prime Ministers Mesut Yılmaz and Tansu Çiller, and as Ambassador at OSCE in Vienna.

ŞADI ERGÜVENÇ

Lieutenant General Şadi Ergüvenç (retired) graduated from the Air Force School in 1957 and completed his academic education at the Turkish Air War and the Armed Forces Academies and the Royal Airforce Staff College (UK). He served as the chief of the Strategy and Force Planning Division at the General Staff; the Turkish Military Representative at the NATO Military Committee; and the Commander of the Second Tactical Air Force. Since his retirement in 1992 he has been engaged in governmental and non-governmental activities in the field of security and defence.

SÖNMEZ KÖKSAL

Sönmez Köksal is a retired career diplomat who has served as Ambassador of Turkey in France, in Iraq and Permanent Delegate to the Council of Europe. He was Undersecretary of State in charge of Turkish National Intelligence Organization from 1992 to 1998. Mr Köksal has served

in several posts at the Ministry of Foreign Affairs, including as Deputy Director General in charge of Multilateral Economic Relations, Deputy Permanent Delegate to the EEC, Director of the Middle East and Africa Department and Director of the Policy Planning Department. Mr Köksal was until recently President of the Board of Trustees of the Istanbul Commerce University and a member of the academic staff at Işık University. He is currently member of the Wise Men Center for Strategic Studies, Board Member of the Global Relations Forum in Istanbul. Mr Köksal is a graduate of the Faculty of Political Sciences of Ankara University.

ÜMIT PAMİR

Having served in various positions in Turkey's Ministry of Foreign Affairs, Ambassador Ümit Pamir is currently a member of Special Group of Experts selected by the Secretary General of NATO for drafting NATO's New Strategic Concept. While Ambassador Pamir was the Permanent Representative of Turkish Delegation to NATO between 2004 and 2007 and the Turkish Mission to the United Nations in New York between 2000 and 2004, previously he also served as Turkey's Ambassador to Greece (1995-1997) and Algeria (1991-1995). Between 1997 and 2000, he has been the Senior Diplomatic Advisor to the Prime Minister. Amb. Pamir was the Counselor to Turkish Embassy in Budapest (1983-1985), Turkish Embassy in London (1979), Turkish Permanent Delegation in NATO in Brussels (1978-1978 and 1979-1981), and Turkish Embassy in Rome (1977-1978). He has also served as the Chief of Cabinet at the President of the Republic of Turkey in 1977. Ambassador Pamir graduated from Ankara University's Faculty of Political Sciences (1965).

MENSUR AKGÜN

Prof. Dr. Mensur Akgün is the Director of the Global Political Trends Center (GPoT) and the Chair of the Department of International Relations at Istanbul Kültür University, where he is a faculty member. He received his first bachelor's degree from Middle East Technical University in Ankara in international relations. He later earned another bachelor's degree in social anthropology, as well as a master's in political science, at the University of Oslo in Norway. He completed his doctoral studies at Boğaziçi University in Istanbul. In addition to his work at GPoT, from 2002 to 2009 he served as the director of the Foreign Policy Program at the Turkish Economic and Social Studies Foundation (TESEV), to which he is currently an adviser. Previously a columnist at the daily Referans, Prof. Dr. Akgün currently writes for the daily Star. He has numerous published works in the fields of international relations and Turkish foreign policy. Since 2011, Prof. Dr. Akgün has been serving as an Adviser to the World Handicapped Foundation.

SYLVIA TIRYAKI

Dr. Sylvia Tiryaki is a founding partner and the Deputy Director of the Global Political Trends Center (GPoT Center). She also holds the position of the Vice-Chair of the International Relations Department of Istanbul Kültür University where she teaches courses on international law, introduction to law, human rights, history of political thought, and constitutional law. She completed her master's and doctoral studies at the Faculty of Law of the Comenius University in Bratislava. In addition, she holds a PhD degree from the Faculty of Social and Economic Sciences of the Comenius University. Dr. Tiryaki

worked as a lawyer and became a member of the Slovak Bar Association in 2002. Between 2003 and 2008 she worked as the Cyprus project coordinator and a senior research fellow at the Turkish Economic and Social Studies Foundation (TESEV) Foreign Policy Program. Previously a regular columnist at the Turkish Daily News, Dr. Tiryaki writes for various national and international academic journals and newspapers. Her fields of expertise include Turkish foreign policy, Cyprus, the Middle East and North Africa, Armenia and the European Union. Dr. Tiryaki has been serving as an adviser to the World Handicapped Foundation since 2011 and has been on the Scientific Board of the World Disability Union since 2013.

ABOUT GPoT

GLOBAL POLITICAL TRENDS CENTER

Global Political Trends Center (GPoT Center) is a nonprofit, nonpartisan research institution established under the auspices of Istanbul Kültür University in 2009.

GPoT Center was founded with the aim to support reconciliation and non-violent solutions to international as well as domestic issues through dialogue. Our mission is to contribute to stability, democratization and peace through organizing multi-track diplomacy meetings, conducting innovative and independent research, and encouraging informed debates in the media on key issues affecting Turkey and the world.

GPoT Center serves as a platform for the free exchange of views and information on political, social and economic matters concerning a variety of parties and segments of society. We aim to achieve our mission by routinely bringing together opinion leaders, government officials, policy makers, analysts, scholars, experts and members of the media from Turkey and abroad.

Our publications can be downloaded from our website for free. They are also accessible through online libraries worldwide, such as the International Relations and Security Network in Zurich, Europe's World in Brussels, and Columbia University Press in New York. Additionally, you can find our books on Google Books and Amazon Kindle.

CONTACT DETAILS

Global Political Trends Center (GPoT)
Istanbul Kültür University
Atakoy Campus, Bakirkoy
34 156 Istanbul, Turkey

www.gpotcenter.org
info@gpotcenter.org
Tel: +90 212 498 44 76/65
Fax: +90 212 498 44 05

